

Haskó Lajos Egy Széderestén

Apám, valamelyik széderestén. Mi neológ és nem különösebben vallásos családban nőttünk fel. Mindig volt karácsonyfánk, gyertyával, ki is gyulladt egyszer. Nagy cirkusz volt, apám, azt hiszem, egy szőnyeget vagy mit dobott rá. Arra nem emlékszem, hogy ajándékozás volt-e, valószínűleg valamilyen mértékű volt, hát keresztény lányok voltak nálunk a cselédlányok. Péntek este pedig mami gyújtott gyertyát. A Hanukát is megtartottuk, ami szintén egy nagyon kedves ünnep, és elénekeltük a 'Máoz cur'-t, meg ilyen dalokat. A Purim is nagyon kedves. A Pészahot is tartottuk -- azt szigorúan megtartották, szabályosan, rendesen, ahogy az elő van írva --, az apukám gyönyörű széderestéket csinált! Olyankor együtt voltunk -- az első este nálunk volt, a második este pedig édesapám nővérénél --, gyönyörűen meg volt terítve az asztal, és volt maceszgombóc meg szédertál. A bátyám olvasta föl a Hagadát, gyertyát gyújtottak, apu feltette a kalapját, és a gyerekek is kaptak egy nyalásnyi bort. A házban több zsidó család lakott, akik különböző mértékben voltak vallásosak. De a Jom Kipur mindenki tartotta. Olyan nem volt a házban szerintem, annyira nem lehetett valaki [hagyomány nélküli], hogy ne böjtöljön Jom Kipurkor, és ne menjen a templomba. A szüleim is voltak templomban. Emlékszem rá, hogy nagyon büszkék voltunk, amikor már fél napot engedtek minket böjtölni, mert a gyerekeknek nem volt kötelező. És amikor már nagyobbak voltunk, és már egész napot böjtöltünk, hát az nagy szó volt! A házban volt egy család, akik sátoros ünnepen sátrat állítottak a gang végén, földíszítették, és énekeltünk is héber dalokat. Emlékszem, játszottunk trenderlivel is, nem tudom, melyik ünnepen [Hanuka ünnepén.-- A szerk.], de arra emlékszem, hogy földimogyoróban játszottunk.